

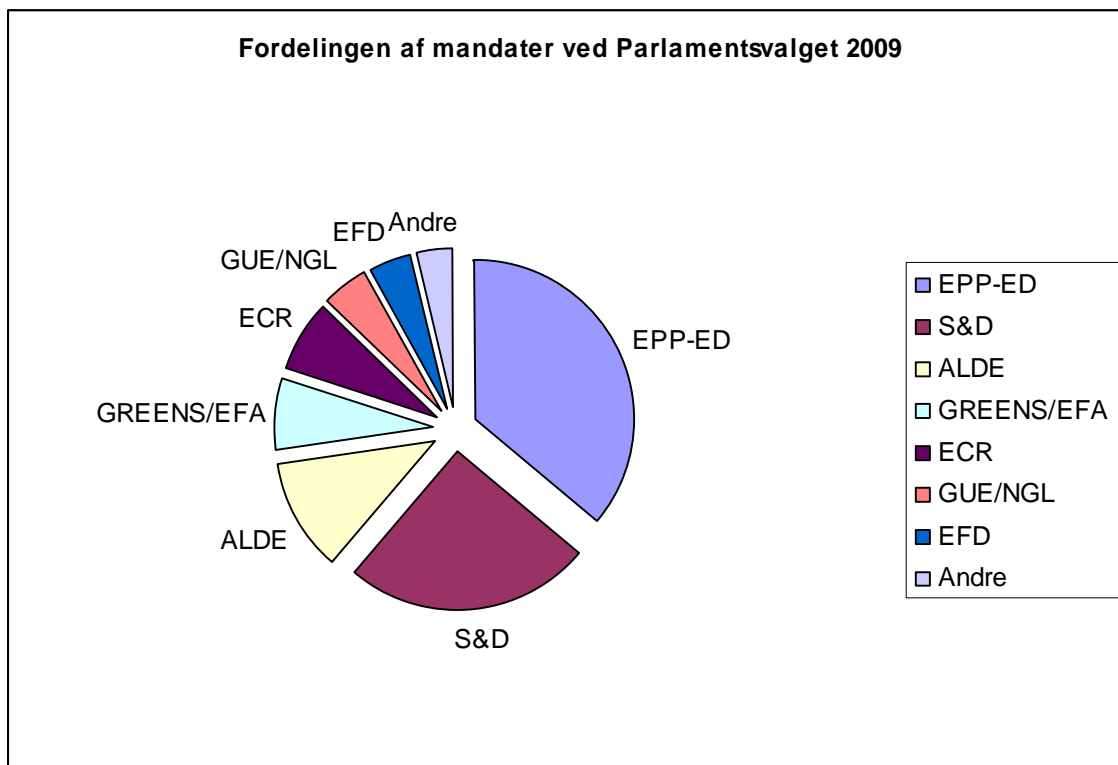
EU	2
Konstitueringen af det nye parlament	2
Det svenske formandskabs prioriteter	5
UDDANNELSE	7
OECD: Education at a Glance 2009	7
Grønbog om flere unge i læringsmobilitet	10
Meddelelse om brug af IT ved prøver i skolerne.....	13

Konstitueringen af det nye parlament

Efter valget til Europaparlamentet den 9.juni har der været løbende forhandlinger omkring konstitueringen af parlamentet, før det kan blive klar til at arbejde på fuld kraft igen.

Det første skridt har været at danne de nye politiske grupper. Reglerne forskriver at en gruppe skal bestå af minimum 25 medlemmer fra minimum syv forskellige lande. Efter de lange forhandlinger ser grupperingerne ud som følger:

Politisk gruppe ¹	Antal mandater	Stemmer i %
EPP-ED	265 (288)	36
S&D	184 (217)	25
ALDE	84 (100)	11,4
GREENS/EFA	55 (43)	7,5
ECR	54	7,3
GUE/NGL	35 (41)	4,8
EFD	32 (22)	4,3
Løsgængere	27 (30)	3,7
I alt	736 (785)	100

Valgdeltagelse: 43 %

¹ **Partiforkortelser:** EPP-ED: Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater. S&D: Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet. ALDE: Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa. GREENS/ EFA: Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance. ECR: De Europæiske Konservative og Reformister. GUE/ NGL: Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre. EFD: Gruppen for Europæisk Frihed og Demokrati.

Dernæst i konstitueringsfasen skulle de politiske grupper vælge en ny præsident/formand for parlamentet. Denne post deles mellem de største grupper i Parlamentet. Dette betyder at den næste femårige periode deles i to. Den konservatives gruppe har valgt Jerzy Buzek (EPP) tidligere polsk statsminister til den første periode. Buzek var oprindeligt videnskabsmand, kemiker og med et stærkt engagement i den polske Solidaritets-bevægelse i 1980'erne. Han blev sit lands statsminister i årene 1997-2001 – og i hans regeringstid blev Polen medlem af NATO (1999) og forhandlingerne om EU-medlemskabet blev indledt.

Efter 2 ½ år med Buzek som formand overtager tyskeren Martin Schultz (S&D), leder af den socialdemokratiske gruppe i Parlamentet siden 2004.

Efter konstituering af de politiske grupper og valg af præsident for parlamentet blev det tid til at uddele de vigtige udvalgsposter. Dette foregår ved en tovrækning mellem de forskellige politiske grupperinger. Siden valget har de folkevalgte således arbejdet for at ende i de udvalg og grupper, som bedst repræsenterer deres holdninger. Nedenfor er et overblik over de danske politikeres udvalgsposter:

Industri-, Forsknings- og Energiudvalget (ITRE): Jens Rohde (V) (Næstformand), Britta Thomsen (S) (medlem), Bent Bendsen (K) (medl.).

Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (ENVI): Dan Jørgensen (S) (næstformand), Anna Rosbach Andersen (DF) (medl.), Jens Rohde (V) (suppleant²).

Budgetudvalget (BUDG): Anne E. Jensen (V) (Koordinator³), Bent Bendsen (K) (suppl.).

Transport- og Turismeudvalget (TRAN): Margrete Auken (SF) (medl.), Anna Rosbach Andersen (DF) (medl.) Anne E. Jensen (V) (Suppl.).

Kultur- og Uddannelsesudvalget (CULT): Morten Løkkegaard (V) (næstformand).

Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO): Emilie Turunen (SF) (medl.), Christel Schaldemose (S) (medl.), Morten Messerschmidt (DF) (medl.), Søren Søndergaard (Folkebevægelsen) (Suppl.), Morten Løkkegaard (V) (suppl.).

Udvalg for Borgernes Rettigheder og Retslige og Indre Anliggender (LIBE): Margrete Auken (SF) (medl.).

Udvalget for Landbrug og Udviklingen af Landbrugsdistrikter (AGRI): Margrete Auken (SF) (suppl.), Christel Schaldemose (S) (suppl.).

Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL): Emilie Turunen (SF) (suppl.), Ole Christensen (S) (medl.).

Budgetkontroludvalget (CONT): Søren Søndergaard (Folkebevægelsen) (medl.), Christel Schaldemose (S) (medl.).

² En suppleant deltager på samme vilkår i udvalgene som et medlem på nær når der skal udnævnes ordfører til de forskellige forslag/rapporter der udarbejdes i udvalgene.

³ I hvert udvalg vælger de politiske grupper en koordinator som står for koordinationen af gruppens aktiviteter i udvalget. Koordinatoren leder således arbejdet i udvalgene, fordeler opgaver blandt partifæller og sidder tæt på forhandlingerne.

Udvalget for Konstitutionelle Rettigheder (AFCO): Søren Søndergaard (Folkebevægelsen) (medl.), Morten Messerschmidt (DF) (næstformand).

Økonomi- og Valutaudvalget (ECON): Dan Jørgensen (S) (suppl.).

Udvalg for Kvinders rettigheder og ligestilling (FEMM): Britta Thomsen (S) (medl.).

Underudvalg til Udenrigsudvalget: Britta Thomsen (S) (suppl.).

Fiskeriudvalget (PECH): Ole Christensen (S) (suppl.).

16. september 2009 / SH

Det svenske formandskabs prioriteter

Sverige overtog formandskabet i for Unionen efter Tjekkiet, 1. juli i år. Inden da offentliggjorde svenskerne deres arbejdsprogram for formandperioden, med overskriften ”*Taking on the challenge*”⁴. Svenskerne har besluttet at fokusere på nogle af de store udfordringer EU står overfor. En af de største udfordringer lige nu, er usikkerheden i EU’s egne institutioner. For det første er det nyvalgte parlament først lige gået i gang med deres arbejde, og gruppernes indbyrdes balance er endnu ikke fundet. Det er ikke klart endnu, om de gamle alliancer mellem parlamentets politiske grupper videreføres, eller om nye dannes. For det andet skal der udpeges en ny Kommission. Selvom José Manuel Barroso er blevet genudnævnt som kommissionsformand af parlamentet, vil der både blive skiftet ud og byttet rundt på taburetterne. For det tredje er Lissabontraktatens skæbne endnu ikke afgjort. Mens den er ratificeret i de fleste medlemslande, er der stadig enkelte, der ikke har godkendt den. Det drejer sig bl.a. om de polske og tjekkiske præsidenter, der ikke har underskrevet, selvom den er vedtaget af de respektive nationale parlamenter. En del af usikkerheden blev dog fjernet med Irlands vedtagelse ved folkeafstemningen den 2. oktober. Som det eneste land, havde irerne valgt at sende traktaten til folkeafstemning..

Hvis traktaten bliver ratificeret af de sidste lande, vil det betyde ændringer i institutionernes opbygning og samspil, hvorfor det institutionelle grundlag for svenskernes arbejde i efteråret er usikkert.

I tråd med de store udfordringer formandskabet vil fokusere på, er der i programmet identificeret to hovedtemaer for perioden:

- Klimaforandringer og
- Økonomien/beskæftigelsen

Det arbejde svenskerne lægger op til på klimaområdet, peger frem mod FN’s klimatopmøde i København i december. Der sigtes direkte efter, at få en ambitiøs aftale på plads i København.

Det økonomiske tema er især præget af finanskrisen. Under denne overskrift vil formandskabet arbejde for 1) bedre overvågning og regulering af finanssektoren; 2) flere jobs og flere i beskæftigelse, bl.a. ved at se på aktive arbejdsmarkedspolitikker, forbedret kompetenceudvikling og bedre match mellem udbud af færdigheder/kompetencer og efterspørgselen efter arbejdskraft(beskæftigelsesegnethed); 3) større fokus på vækst og beskæftigelse på langt sigt, primært ved at fortsætte diskussionen om en fornyet Lissabonstrategi efter 2010 (i denne diskussion lægger svenskerne vægt på en bæredygtig økonomi, global konkurrencedygtighed og demografiske ændringer i de europæiske lande). Den endelige beslutning om Lissabonstrategien efter 2010 tages under det spanske formandskab i foråret 2010.

Inden for hvert (ministerråds-)område har formandskabet defineret en række prioriteter, som man vil fokusere på i efteråret.

Social- og arbejdsmarkedspolitik:

- § Højere beskæftigelse og mere inkluderende arbejdsmarkeder
- § Fremme af godt helbred (defineret fx ved patientmobilitetsdirektivet)
- § Ligestilling mellem kønnene for at sikre økonomisk vækst og bedre beskyttelse mod diskrimination
- § Bedre muligheder for at forene arbejds- og privatliv

⁴ Formandskabets arbejdsprogram, kan findes på engelsk via dette link:

http://www.se2009.eu/polopoly_fs/1.6248!menu/standard/file/Work%20Programme%20for%20the%20Swedish%20Presidency%201%20July%20-%2031%20Dec%202009.pdf (46 sider).

Uddannelsespolitik:

- § Fokus på lærernes professionelle udvikling og skolelederes rolle i forhold til det (formentlig i forbindelse med Kommissionens egen rapport baseret på TALIS)
- § Fremme udviklingen af moderne, stærke og uafhængige videregående uddannelsesinstitutioner for at sikre EU's konkurrencedygtighed, langsigtede vækst og forbedre beskæftigelsen.

Ud over programmet

Siden programmet kom, umiddelbart inden overtagelsen af formandsstolen, har Sverige haft lejlighed til at udvikle og præcisere det, de vil arbejde med. F.eks. talte den svenske undervisningsminister på mødet i parlamentets uddannelsesudvalg (CULT) d. 2. september, hvor han forklarede, hvad Sverige vil fokusere på i sin periode inden for uddannelsesområdet.

Svenskerne har inddelt deres politik på dette område i tre punkter:

1. Læreruddannelse og skoleledere

Læreruddannelsen skal gøres attraktiv, så den kan tiltrække de studerende fra ungdomsuddannelserne med de højeste karaktergennemsnit. Læreruddannelsen skal igen have høj prestige. Udover lærernes grunduddannelse, fokuserer det svenske formandskab også på lærernes efteruddannelse

Skolelederens rolle tages ligeledes op. Ministeren fremhævede den pædagogiske skoleledelse som vigtig. Den pædagogiske skoleledelse opstilles som modsætning til den administrative, i hvilken lederen er en administrator, der ligeså godt kunne være leder i et andet offentligt foretagende, mens den pædagogiske (også) sætter de overordnede pædagogiske rammer og indholdet i skolens kerneydelse – undervisningen..

Punkterne om læreruddannelsen og skoleledelsen blev behandlet yderligere på det uformelle møde mellem undervisningsministrene 23-24. september i Sverige⁵

2. Integration

Formandskabet ønsker at finde løsninger på de udfordringer, der specielt gør sig gældende for integrationen i uddannelsessystemet.

3. Videnstrekant

Formandskabet lægger meget stor vægt på det videre arbejde med videnstrekanten (forskning, innovation og uddannelse). Det skal afklares, om der kan iværksættes nye initiativer på området, eller om man skal vente på en afklaring af resultaterne af det hidtidige arbejde, som man endnu ikke har set data på.

9. oktober 2009 / ANC

⁵ http://www.se2009.eu/en/meetings_news/2009/9/23/informal_meeting_of_education_ministers

UDDANNELSE

OECD: Education at a Glance 2009

OECD publicerer hvert år rapporten [Education at a Glance](#) med nøgletal for uddannelsesområdet og sammenlignelige uddannelsesindikatorer. *Education at a Glance (EAG)* er blevet udgivet siden 2001 og formålet er at give politikerne et redskab til at sammenligne en række faktorer i uddannelsessystemerne på tværs af landegrænser. Det kan fx dreje sig om udgifter pr. elev i folkeskolen eller gymnasiet, lærer/elev ratio, andel af BNP afsat til forskning. Mange af OECD's konklusioner og anbefalinger møder kritik, med den begrundelse, at datagrundlaget er usikkert, og at OECD forsøger at sammenligne det usammenlignelige.

Årets fokus i *Education at a Glance 2009 (EAG 2009)* er et forsøg på at beskrive en "balance mellem private og offentlige investeringer" i uddannelse. Det bør i vurderingen af udmeldingerne indgå, at det derfor er tvivlsomt om den økonomiske krise kan have haft betydning for konklusionerne i denne udgave, da data er tilbage fra 2006-2007.

Indikatorerne i EAG 2009 vurderer, hvem der deltager i uddannelse, hvor meget der økonomisk bruges på uddannelse, hvordan uddannelsessystemer fungerer, og hvilke resultater disse systemer opnår. Resultaterne i rapporten inkluderer en vid række af outcomes, fra sammenligninger af "student-performance" til uddannelses betydning for løndannelse og jobmuligheder. Det nye i årets udgave af EAG er, at der anvendes data fra OECD's nye rapport [TALIS](#) om lærerprofessionen, læring og skoleledelse. Endvidere anvendes der ligeledes ny data fra OECD's rapport [Top of the Class](#), hvor "top-performeres" præstationer, baggrund etc., i naturvidenskab fra PISA 2006, undersøges.

Udvalgte fokusområder:

Nedenfor er udvalgt en række problemstillinger som bliver behandlet i EAG 2009 og som DLI finder særligt interessante.

- **Uddannelse, arbejdsmarked og den økonomiske krise**
 - OECD understreger, at i krisetider er det altafgørende at tage en uddannelse. I den nuværende arbejdsmarkedssituation er der generelt store fordele både på lønniveauer og jobmuligheder ved at tage en uddannelse. Dette stiger endvidere med uddannelsesniveaut og betyder, at en videregående uddannelse skaber den bedste mulighed for et job og en høj løn (Indikator A6). Den generelle konklusion i EAG 2009 er, at man nationalt og internationalt skal investere i uddannelse som et altafgørende middel til at komme ud af krisen.
 - *“Decisions to invest in education and stay on longer in school when the labour market is poor make sense. High unemployment rates drive down the opportunity costs of education. Moreover, by continuing education individuals decrease their risk of being stranded with outdated skills once the labour market picks up again.”* (s. 338)
- **Uddannelse og "social outcomes"**
 - For første gang har man fra OECD's side valgt at gå dybere end sædvanligt i nogle af analyserne, og OECD bevæger sig derved ud over kun at fokusere på "økonomisk

outcome". EAG 2009 forsøger at vurdere virkningen af uddannelse på sociale outcomes dette inkluderer fx helbred, politisk interesse og interpersonel tillid (Indikator A9 s.170 ff).

- Rapporten konkluderer, at personer med et højt uddannelsesniveau er mere selvsikre og trygge ved det samfund, de bor i. Rapporten hævder endvidere, at hvis der medtages socioøkonomiske faktorer som fx personlig indkomst, er der stadig i størstedelen af landene en klar korrelation mellem et godt helbred, tillid til samfundet og uddannelsesniveauet.

- **Tuition fees.**

- Endnu et afgørende tema går igen i rapporten. Dette er efterspørgslen efter en mere effektiv "cost-sharing" mellem elever/studerende/og/eller familien og det offentlige. Dette kunne fx ske ved tuition fees.
- OECD anerkender, at der ikke findes en entydig model for dette i de deltagende lande og opstiller fire forskellige modeller (Indikator B5, s.248 ff):
 - *Model 1: Countries with no or low tuition fees but quite generous student support systems, including the Nordic countries (Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden), the Czech Republic and Turkey;*
 - *Model 2: Countries with high level of tuition fees and well developed student support systems, Australia, Canada, the Netherlands, New Zealand, the United Kingdom and the United States and the partner country Chile;*
 - *Model 3: Countries with high level of tuition fees but less developed student support systems like Japan and Korea;*
 - *Model 4: Countries with a low level of tuition fees and less developed student support systems, like Austria, Belgium, France, Ireland, Italy, Portugal and Spain (s.248, ff).*

Under Indikator A7 finder rapporten, at der er en økonomisk fordel ved at tage en uddannelse, som øges ved hvert uddannelsesniveau. Disse "private" afkast af uddannelse anvendes (igen) i rapporten som en legitim grund til at introducere tuition fees, da man mener, at studerende på de videregående uddannelser fremtidigt vil være bedre stillet personligt og dermed godt selv kan betale en del af deres uddannelse.

- **Offentlige og private investeringer**

- EAG 2009 indeholder også en række nøgletal omkring de enkelte landes udgifter til uddannelse. Dette viser at OECD landene i 2006 brugte 6.1 % af deres kollektive BNP på uddannelse (Indikator B2). Nogle af de lande, som er over gennemsnittet er Danmark og Korea (7.3 % hver), USA (7.4 %) og Island (8 %).
- En af rapportens hovedkonklusioner er, at man, hvor der er en stor grad af offentlig betaling, skal tillade flere private midler, og hvor private investeringer derimod dominerer skal det modsatte finde sted. DLI mener, at uddannelse skal forblive et offentligt gode, og at uddannelse skal være offentligt finansieret, for at sikre en ensartethed i adgangen til uddannelse som sikre lige muligheder for alle.

- I rapporten bevæger forfatterne sig klart væk fra uddannelse som en “human right” ved endvidere at fremlægge data, der på to uddannelsesniveauer – førskole og videregående uddannelse - viser, at egenbetaling i uddannelsessystemet bliver mere og mere udbredt og skaber en mulighed for regeringer rundt om i verden til at lede efter nye økonomiske alliancer og finansieringsformer. Det betyder, at uddannelsessystemerne – især på der videregående uddannelser - bliver mere og mere afhængige af private midler i forhold til de offentlige midler.

Som en konsekvens af dette forsøger OECD som tidligere nævnt at præsentere stærke argumenter til fordel for tuition fees i videregående uddannelse. Rapportens forfattere anerkender dog, at nogle “stakeholders” er bekymrede over, at et øget brug af egenbetaling vil formindske den lige adgang til uddannelse, men argumentere for, at dette ikke understøttes af fakta.

16. september 2009 / SH

Grønbog om flere unge i læringsmobilitet

Det grundlæggende princip i EU samarbejdet er den fri bevægelighed. Denne gælder først og fremmest for de fire områder arbejdskraft, varer, tjenesteydelser og kapital. Med tiden er arbejdskraftens fri bevægelighed blevet udviklet til også at omfatte studerende. Selvom studerende altså har adgang til at læse eller komme i praktik i udlandet i en kortere eller længere periode, er det stadigvæk et fåtal af alle studerende der tager til udlandet under deres uddannelse. Kommissionen ønsker at øge den reelle mobilitet blandt unge under uddannelse. Kommissionens grønne bog "Flere unge i læringsmobilitet" der blev udsendt til høring i juli 2009, tager fat om emnet.

En grønne bog er EU-Kommissionens oplæg til debat på et tidligt stadium i den politiske proces. I konsekvens heraf stiller grønnebogen en række spørgsmål til, hvordan man kan nå en højere grad af mobilitet blandt unge under uddannelse. Der ønskes både forslag til "blødere" programmer, der kan opmuntre de unge til at benytte sig af mulighederne, og der opfordres til identificering af deciderede hindringer, som fællesskabslovgivning kunne modvirke. Helt konkret opstilles det mål, at 20% af en årgang på en videregående uddannelse skal have været på enten studie- eller praktikophold som en del af uddannelsen. Selvom der er sat et tal på, er det ligeså meget et signal om, at udlandsophold bør være en fast bestanddel af enhver uddannelse, og ikke noget ekstraordinært, som der er en tendens til i dag.

Kommissionen lægger med grønnebogen op til en såkaldt "bred høring" hvor alle Europas borgere kan give deres mening til kende. I Danmark er grønnebogen dog også sendt til høring af Undervisningsministeriet blandt interessenterne.

Kommissionen giver flere begrundelser for ønsket om at øge mobiliteten. I grønnebogen hævdes det, at en udveksling af studerende er med til at højne det faglige niveau på alle de involverede institutioner og bidrager dermed til et EU-samfund, der er vidensintensivt og konkurrencedygtigt. Mobiliteten ses derfor i konsekvens heraf som et værktøj, der kan bidrage til at sikre, at målene i den overordnede Lissabonstrategi opfyldes. Det understreges, at de sproglige og interkulturelle kompetencer, som et studie- eller praktikophold vil give den unge, vil være med til at opgradere "den europæiske arbejdsstyrkes kvalifikationer".

Grønnebogen behandler hindringer for mobiliteten i tre dele – forberedelse, ophold og umiddelbart efter ophold samt forslag til nye tiltag

De to første dele behandler de hindringer unge, der er interesserede i at søge til udlandet møder, hvad enten det er før, under eller efter. I sammenhæng hermed har Kommissionen på hvert af områderne, der drøftes i grønnebogen, formuleret 1-2 spørgsmål. Derudover efterlyses også eksempler på projekter, der kan øge mobiliteten. På den måde håber man at finde eksempler på "god praksis", alle lande i EU kan lære af.

På trods af eksisterende programmer, som fx ECTS-point-systemet på videregående uddannelser, fremhæves det, at mobilitet stadig mere er undtagelsen end reglen. Der er derfor ifølge Kommissionen stadig behov for flere redskaber, der kan være nyttige for de forskellige aktører i processen.

Grønnebogen tager først og fremmest sigte på en "organiseret læringsmobilitet". De kompetencer den unge erhverver sig i løbet af sit ophold, skal derfor kunne valideres eller anerkendes som en del af vedkommendes uddannelse:

"De unge skal også kunne stole på, at de får et positivt udbytte af deres mobilitetsperiode. Et

afgørende punkt er, hvilken anerkendelse de kan forvente for deres udlandsophold. Vil deres meritter blive formelt anerkendt gennem ECTS, ECVET eller tilsvarende meritssystemer? Vil de nyerehvervede kvalifikationer blive behørigt registreret, f.eks. i Europasstillægget til eksamensbevis, i selve Europass eller i ungdomspasset? Undersøgelser har vist, at på trods af mangeårige ordninger, har studerende, som har gennemført læringsmobilitetsperioder, alt for ofte vanskeligt ved at opnå den anerkendelse, de havde regnet med. Det er meget uheldigt for dem, der er direkte berørt, og det vil utvivlsomt også lægge en mere generel dæmper på entusiasmen for læringsmobilitetsarrangementer.” (punkt 1.2)

Det er derfor i særdeleshed ved validering af ophold og kompetencer, Kommissionen mener, der er plads og grund til forbedring.

I sammenhæng hermed, understreges det hvor vigtigt det er, at de unge får generel information om fordelene ved udlandsophold. Kommissionen hævder, at mange unge ikke er klar over, hvad de har at vinde ved et ophold. Det er derfor holdningen, at flere ville udnytte de muligheder, der er, såfremt de kendte dem og var klar over gevinsterne ved at udnytte dem, både personligt og mht. at få valideret de nye kompetencer som en del af uddannelsen, som nævnt ovenfor. Kommissionen foreslår selv, at regionale myndigheder og studenterorganisationer m.fl. aktivt kunne promovere mulighederne for mobilitet.

Ud over den fysiske mobilitet mellem samme type institution eller på tværs heraf, anerkendes ”virtuel mobilitet” også. Med dette forstås samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner på tværs af landegrænser vha. IT-udstyr. Kommissionen er derfor også interesseret i eksempler på, hvordan dette kan styrkes - som et alternativ til den fysiske mobilitet.

Lærerne spiller en særlig rolle for mobiliteten, ifølge grønbogen. Lærere kan tjene som inspiratorer for studerende, der går med udlandsdrømme. En lærer, der selv har været ude enten under sin uddannelse eller på efterfølgende udveksling, kan formidle sit førstehåndskendskab til fordelene ved mobilitet. Grønbogen sætter derfor et særligt fokus på, hvordan lærerne kan inddrages og specielt støttes i processen. Det skal ligeledes være muligt for læreren at kunne hjælpe studerende, der gerne vil ud som en del af arbejdet.

Selvom målgruppen for tiltag med øget mobilitet for øje normalt er universitetsstuderende, efterlyses der i grønbogen særlige tiltag, der kan hjælpe grupper både i gymnasier og på erhvervsuddannelserne. For sidstnævnte kan der være (endnu) flere hindringer for at komme ud. Kommissionen kunne især godt tænke sig, at de ekstra barrierer en lærling fra en erhvervsuddannelse som regel oplever, reduceres. Kommissionen er opmærksom på skævvridningen i, at det primært er studerende fra universiteterne, der tager på studie- og praktikophold i udlandet, og ønsker forslag til, hvordan andre grupper af unge også kan blive mobile. I sammenhæng hermed, er man klar over, at det især er de ressourcestærke unge, der tager til udlandet. Kommissionen søger derfor også svar på, hvordan man kan gøre tilbuddene mere ligeligt tilgængelige, og også hjælper svagere grupper ud. Dette er et gennemgående tema i grønbogen, der lægger vægt på at alle grupper, også de med særlige problemer, inkluderes i foreslåede tiltag.

Hvad angår finansieringen pointerer Kommissionen, at den vil fortsætte med at arbejde for, at studerende kan medtage studiestøtte, lån, stipendier mv., uden hensyntagen til hvor stor eller lille del af uddannelsen der tages i udlandet. Herudover påpeges det, at der findes EU-programmer, der støtter studerende, der tager til udlandet, økonomisk (f.eks. Erasmus-programmet). Disse programmer skal fastholdes og udbygges, evt. med offentlige og semioffentlige midler, samt økonomisk og aktiv støtte fra erhvervslivet. Kommissionen efterlyser direkte, at offentlige

myndigheder indgår partnerskaber med civile aktører af den ene eller den anden art, om at finde løsninger på de finansielle hindringer.

Selvom den ”fri bevægelighed” ifølge EU-lovgivningen også omfatter studerende, påpeges det, at der stadig er juridiske problemer for visse grupper. Især helt unge (under 18 år) på erhvervsuddannelserne kan have svært ved at opnå samme juridiske rettigheder som andre.

Kommissionen foreslår selv fællesskabsretlig regulering af området, sådan at erhvervspraktikanter og lærlinge er sikret rimelige forhold i mobilitetsperioden. Det kan være et problem for unge (gæste)forskere på universiteterne, at opnå ordentlige sociale sikringsordninger. Det er et generelt ønske, at få fjernet alle hindringer, sådan at mobiliteten kan realiseres på alle niveauer.

En dansk udgave af grønbogen kan findes her:

http://www.eu-oplysningen.dk/upload/application/pdf/fc77824d/COM_2009_329_DA_ACTE_f.pdf

24. september 2009 / ANC

Meddelelse om brug af IT ved prøver i skolerne

JRC's (Kommissionens Joint Research Centre) rapport "*The Transition to Computer-Based Assessment – New Approaches to Skills Assessment and Implications for Large-scale Testing*"⁶ udkom i foråret 2009. Rapporten består af en lang række artikler fra bidragydere fra forskellige EU-lande, som beskriver og analyserer de erfaringer, medlemslandene har gjort med computerbaserede tests i skolen.

Rapportens artikler er inddelt under fem emner:

- 1) *Assessment Needs and European Approaches*
- 2) *General Issues of Computer-Based Testing*
- 3) *Transition from Paper-and-Pencil to Computer-Based Testing*
- 4) *Methodologies of Computer-Based Testing*
- 5) *The Pisa 2006 Computer-Based Assessment of Science (CBAS)* – dette var et frivilligt tillæg til PISA 2006, og det bestod af en computerbaserede test af naturvidenskabelige færdigheder. Tre lande deltog: Danmark, Island og Korea.

På vores hjemmeside kan der nu findes et notat, der knytter et par kommentarer til hver af artiklerne. Desuden findes et link til selve rapporten, for de der skulle være interesserede i at gå i dybden med emnet.

<http://dlint.org/arbejdsomraader/IT%20brug/IT-brug.htm>

24. september 2009 / ANC

Redaktionen er afsluttet d. 9. oktober 2009.

⁶ Rapporten er baseret på en workshop på Island i slutningen af september 2008. Information om workshoppen kan findes her: <http://crell.jrc.ec.europa.eu/WP/workshoptransition.htm>.